

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 496

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 iulie 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
87.	— Lege privind declararea comunei Șepreuș, județul Arad, localitate-martir a luptei anticomuniste	2	
491.	— Decret pentru promulgarea Legii privind declararea comunei Șepreuș, județul Arad, localitate-martir a luptei anticomuniste	2	
★			
88.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților	2-3	
492.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților	3	
★			
91.	— Lege privind acordarea unei zile lucrătoare libere pe an pentru îngrijirea sănătății copilului	3-4	
495.	— Decret pentru promulgarea Legii privind acordarea unei zile lucrătoare libere pe an pentru îngrijirea sănătății copilului	4	
★			
93.	— Lege privind instituirea zilei de 11 octombrie ca Ziua Școlii Ardelene	4	
497.	— Decret pentru promulgarea Legii privind instituirea zilei de 11 octombrie ca Ziua Școlii Ardelene	5	
★			
94.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea tichetelor de vacanță	5-6	
498.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea tichetelor de vacanță	7	
★			
96.	— Lege pentru completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000	7	
500.	— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000	8	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 233 din 15 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații		cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și ale prevederilor art. I alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006	8-11
Decizia nr. 235 din 15 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 alin. (1) raportat la art. 194 și 195 din Codul de procedură civilă		Decizia nr. 235 din 15 aprilie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 alin. (1) raportat la art. 194 și 195 din Codul de procedură civilă	12-14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
639.	— Ordin al ministrului fondurilor europene pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3.080/2008 privind constituirea Comitetului de investiții pentru Fondul de participare JEREMIE pentru operațiunile domeniului major de intervenție 1.2 „Accesul la finanțare al întreprinderilor mici și mijlocii” din cadrul axei prioritare 1 „Un sistem de producție inovativ și ecoeficient”, Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” 2007—2013		15
1.126.	— Ordin al ministrului transporturilor privind modificarea Regulamentului pentru circulația trenurilor și manevra vehiculelor feroviare — nr. 005, aprobat prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.816/2005		15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind declararea comunei Șepreuș, județul Arad,
localitate-martir a luptei anticomuniste****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — În semn de omagiu adus eroismului manifestat de locuitorii comunei Șepreuș, județul Arad, și pentru cinstirea celor căzuți în lupta împotriva comunismului, comuna Șepreuș, județul Arad, se declară localitate-martir a luptei anticomuniste.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 1 iulie 2014.
Nr. 87.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind declararea comunei
Șepreuș, județul Arad, localitate-martir a luptei anticomuniste**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind declararea comunei Șepreuș, județul Arad, localitatea martir a luptei anticomuniste și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 1 iulie 2014.
Nr. 491.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2007 privind reglementarea
și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 10 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 12, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Deciziile luate la nivelul administrațiilor publice locale de tăiere a arborilor sănătoși din spațiile verzi, astfel cum sunt definite la art. 3, aflate pe terenurile din zonele urbane, se pun în aplicare numai după obținerea avizului emis de agențiile

județene pentru protecția mediului, respectiv a municipiului București.”

2. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Controlul realizării măsurilor de protecție a spațiilor verzi, în funcție de locația acestora, este exercitat de instituțiile abilitate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, autoritatea publică centrală pentru dezvoltare regională și administrație publică, autoritățile administrației

publice locale și de unitățile fitosanitare locale pentru protecția plantelor.”

3. La articolul 23 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) de la 20.000 lei la 40.000 lei pentru persoanele fizice și de la 40.000 lei la 70.000 lei pentru persoanele juridice, pentru încălcarea prevederilor art. 12 alin. (5) și (6);”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

VIOREL HREBENCIUC

București, 1 iulie 2014.

Nr. 88.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 1 iulie 2014.

Nr. 492.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind acordarea unei zile lucrătoare libere pe an pentru îngrijirea sănătății copilului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Ziua lucrătoare liberă pentru îngrijirea sănătății copilului, denumită în continuare *liberul*, se acordă în condițiile prevăzute de prezenta lege, în scopul de a asigura posibilitatea părinților sau reprezentanților legali ai copilului de a verifica anual starea de sănătate a acestuia.

(2) Titularii dreptului la liber sunt părinții, respectiv reprezentanții legali ai copilului, asigurați în cadrul sistemului asigurărilor sociale de stat.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (2) au dreptul la liber, în condițiile prevăzute de prezenta lege, pentru îngrijirea sănătății copilului, fără obligația angajatorului de a plăti drepturile salariale aferente.

(4) Sunt considerați copii minori aflați în îngrijirea și întreținerea părinților sau a reprezentanților legali cei cu vârste cuprinse între 0—18 ani.

Art. 2. — (1) Liberul se acordă la cererea unuia dintre părinți, la alegere, respectiv a reprezentantului legal al copilului, justificat ulterior cu acte doveditoare din partea medicului de familie al copilului, din care să rezulte controlul medical efectuat.

(2) Cererea părintelui, respectiv a reprezentantului legal al copilului va fi depusă cu cel puțin 15 zile lucrătoare înainte de vizita la medic și va fi însoțită de o declarație pe propria răspundere că în anul respectiv celălalt părinte sau reprezentant legal nu a solicitat ziua lucrătoare liberă și nici nu o va solicita.

(3) În cazul în care, în urma unor verificări efectuate de către angajator, se constată că ambii părinți au solicitat liberul contrar legii, va fi anulată posibilitatea ulterioară de a mai beneficia, vreodată, de prevederile legii.

Art. 3. — (1) Pentru familiile sau persoanele cu 2 copii se acordă tot o zi lucrătoare liberă pe an, pentru îngrijirea sănătății copiilor, ca și în cazul unui singur copil.

(2) Pentru familiile sau persoanele cu 3 sau mai mulți copii se acordă două zile lucrătoare libere pe an, consecutive sau separate, după cum decide angajatorul.

(3) În cazul în care niciunul dintre părinți, respectiv dintre reprezentanții legali ai copilului nu va solicita ziua lucrătoare liberă, aceasta nu se va reporta în anul viitor calendaristic.

Art. 4. — (1) Angajatorii sunt obligați să acorde ziua lucrătoare liberă pentru îngrijirea sănătății copilului, solicitată în condițiile art. 2.

(2) În cazul mai multor cereri simultane din partea angajaților pentru acordarea liberului, care depășesc 5% din numărul total de angajați, angajatorul va programa, prin rotație, zilele lucrătoare libere, astfel încât să nu îi fie afectată activitatea.

(3) Nerespectarea de către angajatori a prevederilor prezentei legi constituie contravenție și se sancționează de către Inspectoria Muncii cu amendă cuprinsă între 500 și 1.500 lei.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

VIORIEL HREBENCIUC

București, 1 iulie 2014.

Nr. 91.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind acordarea unei zile lucrătoare libere pe an pentru îngrijirea sănătății copilului

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind acordarea unei zile lucrătoare libere pe an pentru îngrijirea sănătății copilului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 1 iulie 2014.

Nr. 495.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind instituirea zilei de 11 octombrie ca Ziua Școlii Ardelene

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Prezenta lege instituie ziua de 11 octombrie ca Ziua Școlii Ardelene.

(2) Ziua Școlii Ardelene este o sărbătoare publică dedicată omagierii rolului fundamental al ideilor culturale și politice promovate de mișcarea cunoscută sub numele de Școala Ardeleană.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

VIORIEL HREBENCIUC

București, 1 iulie 2014.

Nr. 93.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

(4) Prevederile alin. (3) se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Prevederile prezentei legi se aplică atât angajatorilor publici, cât și celor privați.

Art. 5. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice vor elabora normele metodologice de aplicare a acesteia, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
pentru promulgarea Legii privind instituirea zilei
de 11 octombrie ca Ziua Școlii Ardelene

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind instituirea zilei de 11 octombrie ca Ziua Școlii Ardelene și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 1 iulie 2014.
 Nr. 497.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea tichetelor
de vacanță

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8 din 18 februarie 2009 privind acordarea tichetelor de vacanță, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 24 februarie 2009, cu următoarele modificări și completări:

1. **Titlul ordonanței de urgență se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind acordarea voucherelor de vacanță”

2. **La articolul 1, alineatele (1)— (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru recuperarea și întreținerea capacității de muncă a personalului salarial, angajatorii care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă pot acorda, în condițiile legii, bonuri de valoare, denumite în continuare *vouchere de vacanță*.

(2) Instituțiile publice definite conform Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și instituțiile publice locale definite conform Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și subordonare, inclusiv cele care se finanțează integral din venituri proprii, regiile autonome, societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la care statul este acționar unic sau acționar majoritar, societățile și companiile naționale care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă, acordă, în condițiile legii, *vouchere de vacanță*.

(3) *Voucherele de vacanță* se acordă în limitele sumelor prevăzute cu această destinație în bugetul de stat sau, după caz, în bugetele locale, pentru unitățile din domeniul bugetar, și în limitele sumelor prevăzute cu această destinație în bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, potrivit legii, pentru celelalte categorii de angajatori.

(4) Nivelul maxim al sumelor care pot fi acordate salariaților sub formă de *vouchere de vacanță* reprezintă contravaloarea a 6 salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată, pentru un salariat, în decursul unui an fiscal.

(5) *Voucherele de vacanță* sunt integral suportate de către angajator, în condițiile art. 3.”

3. **La articolul 1, alineatul (6) se abrogă.**

4. **La articolul 1, alineatele (7)— (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(7) Conținutul minim al pachetului de servicii care se poate achiziționa prin intermediul *voucherelor de vacanță* va fi stabilit prin normele de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(8) Prestarea serviciilor achiziționate prin intermediul *voucherelor de vacanță* se face în unități turistice, autorizate de Autoritatea Națională pentru Turism.

(9) Angajatul care beneficiază de *vouchere de vacanță* nu mai beneficiază de prima de vacanță în cursul anului fiscal sau de bilete de odihnă, acordate potrivit Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.”

5. **După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:**

„Art. 11. — Societățile naționale, companiile naționale și societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la care statul este acționar unic sau acționar majoritar, precum și regiile autonome, indiferent de forma de coordonare/subordonare, pot acorda angajaților proprii prime, cu ocazia plecării în concediul de odihnă, numai sub forma *voucherelor de vacanță*, în conformitate cu prevederile art. 1.”

6. **Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — (1) *Voucherele de vacanță* sunt emise de către Autoritatea Națională pentru Turism.

(2) Fiecare voucher de vacanță este valabil dacă are înscrise următoarele mențiuni:

- a) emitentul și datele sale de identificare;
- b) valoarea nominală a voucherului de vacanță;
- c) angajatorul și datele sale de identificare;
- d) numele, prenumele și codul numeric personal ale angajatului care este în drept să utilizeze voucherul de vacanță;
- e) spațiul destinat înscrierii perioadei în care a fost utilizat și aplicării ștampilei unității afiliate;
- f) interdicția unității afiliate de a plăti diferența în bani dintre valoarea voucherului de vacanță și valoarea pachetului de servicii către utilizatorii voucherelor de vacanță;
- g) perioada de valabilitate a utilizării voucherului de vacanță.

(3) Autoritatea Națională pentru Turism are obligația de a asigura circulația voucherelor de vacanță în condiții de siguranță.

(4) Voucherul de vacanță are perioadă de valabilitate până la data de 31 decembrie a anului în care a fost emis.”

7. La articolul 3, alineatele (1) și (2) se abrogă.

8. La articolul 3, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Sumele corespunzătoare voucherelor de vacanță acordate de către angajator sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, în limita a 6 salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată pentru fiecare angajat, pe un an calendaristic. Salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată este cel stabilit prin hotărâre a Guvernului.”

9. La articolul 3, alineatul (4) se abrogă.

10. La articolul 3, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Valorile nominale permise pentru voucherele de vacanță sunt: 10, 20, 30, 40 și 50 lei.”

11. După articolul 3 se introduce un nou articol, articolul 31, cu următorul cuprins:

„Art. 31. — Voucherele de vacanță se emit numai în sistem on-line.”

12. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Operatorii economici cu activitate de turism din România, autorizați de Autoritatea Națională pentru Turism, conform Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările ulterioare, care dețin structuri de primire turistice clasificate și/sau agenții de turism licențiate și care acceptă vouchere de vacanță ca modalitate de plată, se denumesc, în mod convențional și în înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, *unități afiliate*.

(2) Comisionul maxim perceput de agențiile de turism, în calitate de unități afiliate, nu poate depăși 10% din valoarea pachetului de servicii oferit utilizatorilor voucherelor de vacanță.”

13. La articolul 5, alineatul (1) se abrogă.

14. La articolul 5, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Orice plată se face numai prin intermediul societăților bancare, potrivit legii.

(3) Autoritatea Națională pentru Turism va plăti unităților afiliate cu care a încheiat contracte pentru decontarea voucherelor de vacanță contravaloarea acestora după prestarea serviciilor de turism.”

15. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Se interzice unității afiliate acordarea unui rest de bani la voucherul de vacanță.

(2) Contravaloarea serviciilor turistice prestate de către unitățile afiliate peste valoarea voucherelor de vacanță se suportă de către salariat.”

16. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei acceptarea de către unitatea afiliată spre comercializare a voucherelor de vacanță de către alte persoane decât titularul voucherului de vacanță.

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei și retragerea certificatului de clasificare, respectiv a licenței de turism acceptarea de către unitățile afiliate de vouchere de vacanță pentru achiziționarea de servicii care nu îndeplinesc condițiile pachetului minim de servicii prevăzut la art. 1 alin. (7).

(3) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei fapta unității afiliate de a da rest în bani la voucherul de vacanță.

(4) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei și retragerea licenței de turism agenției de turism, în calitate de unitate afiliată, fapta prin care pachetul de servicii turistice oferit pentru voucherul de vacanță diferă de pachetul similar de servicii oferit de structura de primire turistică pentru alte categorii de beneficiari.

(5) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul cu atribuții de control din cadrul Autorității Naționale pentru Turism.

(6) Contravențiilor prevăzute la alin. (1)—(4) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Autoritatea Națională pentru Turism și Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice vor elabora și vor supune spre aprobare Guvernului modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 215/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea tichetelor de vacanță, în mod corespunzător modificărilor și completărilor aduse prin prezenta lege.

Art. III. — În cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagma „tichet de vacanță” se înlocuiește cu sintagma „voucher de vacanță”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

VIOREL HREBENCIUC

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 1 iulie 2014.

Nr. 94.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009
privind acordarea tichetelor de vacanță**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea tichetelor de vacanță și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 1 iulie 2014.
Nr. 498.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 9 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La titlul II capitolul III, după articolul 11 se introduce un nou capitol, capitolul III¹, cuprinzând articolele 11¹ și 11², cu următorul cuprins:**

„CAPITOLUL III¹

Programul național «Redescoperă oina»

Art. 11¹. — (1) Oina este sportul național al României.

(2) Programul național «Redescoperă oina» reprezintă un program național care constă într-un complex de activități necesare susținerii practicării și promovării jocului de oină, desfășurat prin intermediul Federației Române de Oină.

(3) Programul național «Redescoperă oina» poate fi sprijinit de stat, de structuri ale administrației centrale, de organizații neguvernamentale și de structuri ale administrației locale, în vederea promovării jocului de oină ca sport național al României.

Art. 11². — Finanțarea Programului național «Redescoperă oina» poate fi asigurată din fonduri prevăzute distinct în bugetul de stat, alocații bugetare, venituri proprii ale Ministerului Tineretului și Sportului și, în funcție de posibilități, din fonduri de la bugetele locale.”

Art. II. — Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 9 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completarea adusă prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

VIORIEL HREBENCIUC

București, 1 iulie 2014.
Nr. 96.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru completarea
Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 1 iulie 2014.
Nr. 500.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 233

din 15 aprilie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și ale prevederilor art. I alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și ale prevederilor art. I alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor

Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, excepție ridicată de Maria Marinescu, Florica Chilili, Lenuța Mitea, Dafina Hagivreta, în Dosarul nr. 12.979/300/2013 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 14D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a depus o cerere prin care solicită respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998, și de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 16 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 12.979/300/2013, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și ale prevederilor art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eşalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între**

România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006.

6. Excepția a fost invocată de Maria Marinescu, Florica Chilili, Lenuța Mitea și Dafina Hagivreta într-o cauză având ca obiect o contestație la executare — suspendare la executare formulată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia susțin, în esență, că prin instituirea obligativității validării de către comisia centrală a hotărârilor emise de comisiile locale de aplicare a Legii nr. 9/1998 cetățenii români beneficiari ai prevederilor Legii nr. 9/1998 nu mai sunt egali în fața Legii fundamentale și a autorităților publice (în mod concret, în fața Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților), ci, dimpotrivă, ei sunt discriminați în raport cu cetățenii români beneficiari ai prevederilor Legii nr. 290/2003, respectiv ai Legii nr. 393/2006, acești din urmă cetățeni fiind privilegiați în raport cu primii, întrucât ei nu mai sunt obligați să aștepte îndeplinirea unei proceduri administrative, respectiv ca Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților să emită un act administrativ de validare (decizie sau, mai nou, ordin de validare sau de invalidare).

8. De asemenea, se susține încălcarea dreptului de proprietate privată al cetățenilor români beneficiari ai Legii nr. 9/1998, pentru că, din momentul acordării compensațiilor bănești prin hotărârile comisiilor județene sau a municipiului București, cetățenii români beneficiari ai prevederilor Legii nr. 9/1998 au devenit titulari ai unui drept de creanță împotriva statului român. Așadar, acești cetățeni au devenit titulari ai unui drept de proprietate asupra unui bun, în accepțiunea Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având o creanță suficient de bine stabilită pentru a beneficia de protecția art. 1 din Primul Protocol la Convenție.

9. Se mai arată că, stabilindu-se prin art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 că este titlu de plată numai hotărârea comisiei județene sau cea a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 și a Legii nr. 393/2006, nu și hotărârile comisiei județene sau a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, și stabilindu-se modalitatea diferită de actualizare a despăgubirilor în funcție de data emiterii titlului de plată, respectiv data emiterii hotărârii comisiei județene sau a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 și a Legii nr. 393/2006, sau data emiterii deciziei de plată de către vicepreședintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, după caz, cetățenii români nu mai sunt egali în fața Legii fundamentale.

10. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța consideră că procedura validării hotărârilor emise de comisiile județene pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 sau de cea a municipiului București este o procedură

administrativă ce are drept scop verificarea întrunirii condițiilor ce se cer a fi îndeplinite pentru acordarea despăgubirilor, iar această procedură este nu doar rezonabilă, ci s-a dovedit a fi chiar un mecanism funcțional pe care legiuitorul l-a adoptat.

11. Împrejurarea că pentru Legea nr. 290/2003 și Legea nr. 393/2006 nu s-a instituit un asemenea mecanism reprezintă voința legiuitorului, care se bucură de o largă marjă de apreciere în cadrul procedurii de legiferare, neputându-se considera că art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 este contrar art. 16 alin. (1) din Constituția României, câtă vreme Legea nr. 9/1998, Legea nr. 290/2003 și Legea nr. 393/2006 reglementează situații diferite, fiind nerezonabil a considera că pentru situații diferite trebuie să existe aceeași reglementare. Pentru identitate de raționament, art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 nu este contrar art. 16 alin. (1) din Constituția României.

12. În același sens, se arată că art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 și art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 nu sunt contrare dispozițiilor art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Constituția României, întrucât Legea nr. 9/1998, Legea nr. 290/2003 și Legea nr. 393/2006 reglementează situații diferite.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 18 aprilie 2007, precum și ale prevederilor art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 28 februarie 2013.

17. Prevederile art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 au următorul conținut: „[...] *Hotărârile se adoptă cu majoritatea voturilor membrilor comisiei și se comunică comisiei centrale, spre validare, precum și solicitantului.*”

18. Dispozițiile art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 au următorul conținut: „(3) *Prin titlu de plată se înțelege hotărârea comisiei județene sau a municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 393/2006, respectiv decizia*

de plată emisă de către vicepreședintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților care coordonează aplicarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006.

(4) *Sumele acordate cu titlu de despăgubiri în temeiul prezentei ordonanțe de urgență se actualizează prin aplicarea indicelui prețurilor de consum aferent perioadei cuprinse între începutul lunii următoare celei în care a fost emis titlul de plată și sfârșitul lunii anterioare datei plății efective a fiecărei tranșe.*”

19. Autoarele excepției susțin ca textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi referitor la dreptul de proprietate privată.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013, Curtea reține că prin Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 24 ianuarie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 sunt neconstituționale.

21. Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 afectează, în sens negativ, dreptul fundamental la proprietate, astfel cum înțelesul constituțional al verbului „a afecta” a fost definit în jurisprudența Curții Constituționale, contravenind în acest mod dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală.

22. În aceste condiții, devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Având în vedere faptul că actul de sesizare a Curții Constituționale este anterior deciziei de constatare a neconstituționalității, prezenta excepție urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998, prin Decizia nr. 163 din 20 martie 2014^{*)}, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a constatat că soluția legislativă, potrivit căreia hotărârile privind acordarea compensațiilor se adoptă cu majoritatea voturilor membrilor comisiei (județene/municipiului București) și se comunică comisiei centrale, spre validare, precum și solicitantului, nu contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, dat fiind că textele de lege criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor care au formulat cereri de acordare a despăgubirilor în baza Legii nr. 9/1998, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare.

24. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite, tratamentul juridic nu poate fi decât diferit (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.006 din 27 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 1 februarie 2013, sau Decizia nr. 256 din 17 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 2 aprilie 1998).

25. Ca atare, tratamentul juridic diferit aplicat persoanelor care intră sub incidența Legii nr. 9/1998, în comparație cu persoanele cărora li se aplică prevederile Legii nr. 290/2003 sau ale Legii nr. 393/2006, se bazează pe situațiile diferite în care se află acestea. Așa fiind, având în vedere obiectul de

^{*)} Decizia nr. 163 din 20 martie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 20 mai 2014.

reglementare al Legii nr. 9/1998, Curtea constată că dispoziția criticată nu aduce atingere principiului constituțional consacrat de art. 16.

26. De asemenea, Curtea a reținut că Legea nr. 290/2003 și Legea nr. 393/2006 nu prevăd exigența validării de către comisia centrală a hotărârilor comisiei județene și a municipiului București de acordare a compensațiilor, dar aceasta este opțiunea legiuitorului și nu poate fi cenzurată de Curtea Constituțională. De altfel, controlul de constituționalitate presupune raportarea legii la prevederi și principii din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele.

27. În ceea ce privește critica potrivit căreia prin validarea hotărârilor privind acordarea compensațiilor de către comisia centrală se aduce atingere dreptului de proprietate privată, Curtea a constatat că atribuțiile pe care Legea nr. 9/1998 le dă comisiei centrale de soluționare a cererilor nu sunt de natură a încălca dreptul de proprietate privată, întrucât hotărârile acestui organ administrativ-jurisdicțional pot fi supuse cenzurii instanței de judecată, în termen de 30 de zile de la comunicare, la secția de contencios administrativ a tribunalului în raza căruia domiciliază solicitantul, potrivit art. 7 alin. (4) din Legea nr. 9/1998.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eşalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, excepție ridicată de Maria Marinescu, Florica Chilili, Lenuța Mitea și Dafina Hagivreta în Dosarul nr. 12.979/300/2013 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

II. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Marinescu, Florica Chilili, Lenuța Mitea și Dafina Hagivreta în Dosarul nr. 12.979/300/2013 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 7 alin. (1) teza a treia din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 2 — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

28. Curtea a constatat că o soluție legislativă similară cu cea criticată în prezenta cauză se regăsește în art. 12 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, care a făcut obiectul controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 60 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 14 februarie 2008, și Decizia nr. 376 din 25 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 30 mai 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția invocată.

29. Cu acele prilejuri, Curtea a statuat că atribuțiile pe care Legea fondului funciar nr. 18/1991 și Legea nr. 1/2000 le dau în competența comisiilor județene se referă la măsuri de aplicare a acestor legi și nu sunt de natură a îngradi accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și nici soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

30. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 235

din 15 aprilie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 200 alin. (1)
raportat la art. 194 și 195 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (1) raportat la art. 194 și 195 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Fancsali Laszlo și Fancsali Tibor, în Dosarul nr. 2.963/235/2013/a1 al Judecătoriei Gherla și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 122D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Comisia locală pentru stabilirea dreptului de proprietate a comunei Geaca a depus o notă prin care arată că nu se opune admiterii excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care, menționând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 479 din 21 noiembrie 2013 și nr. 31 din 21 ianuarie 2014, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 15 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.963/235/2013/a1, **Judecătoria Gherla a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 alin. (1) raportat la art. 194 și 195 din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost invocată de Fancsali Laszlo și Fancsali Tibor într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de reexaminare.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii arată, în esență, că textul de lege criticat, care impune verificarea cererii de chemare în judecată de către completul căruia i-a fost repartizată cauza, instituind și posibilitatea regularizării acesteia, conduce la o îngrădire a accesului liber la justiție, datorată modului de formulare și sferei largi a aspectelor supuse procedurii verificării și regularizării.

7. De asemenea, se mai arată că în baza art. 200 alin. (1) se poate ajunge la anularea cererii pentru lipsa unor elemente neesențiale, externe acțiunii în sine, printre ele diverse lipsuri, cum ar fi cont bancar reclamant, înscrisuri depuse în probațiune. Astfel, unele lipsuri care ar putea fi corectate și complinite pe loc atrag lungi corespondențe cu pierderea timpului și prelungirea procesului mai multe luni, ceea ce duce la încălcarea dreptului de soluționare a procesului într-un termen rezonabil. Așadar, introducerea regularizării pentru asemenea elemente — în loc să asigure rezolvarea cererii într-un termen

rezonabil — duce tocmai la încălcarea gravă a acestui principiu. Împrejurarea că, teoretic, reclamantul are posibilitatea de a introduce din nou cererea nu este de natură să înlăture încălcarea acestui principiu, dat fiind că dreptul său este prejudiciat prin trecerea timpului.

8. Mai mult, încheierea de anulare a cererii în baza art. 200 din noul Cod de procedură civilă nu se motivează și astfel reclamantul nici nu știe ce anume nu a îndeplinit din multitudinea obligațiilor trasate.

9. De asemenea, reclamantul suferă în mod clar un dezavantaj, deoarece instanța — care ar trebui să fie imparțială — apare ca primul „apărător” al părâtului. Instanța nu poate emite judecăți de valoare sau legalitate decât în *contradictoriu* cu partea, și nu de la sine putere.

10. Se observă faptul că termenul „de îndată” din art. 200 alin. (1) din Codul de procedură civilă nu este definit de Codul de procedură civilă și, astfel, nu există, în fapt, niciun termen precis determinat în care judecătorul face verificarea acțiunii. În practică, există un termen de recomandare, stabilit de calculator la momentul înregistrării cauzei, în funcție de gradul de încărcare al instanței. Prin urmare, acest termen este chiar echivalentul termenului stabilit anterior de calculator ca primul termen de judecată. Acum a devenit doar un termen de recomandare pentru verificarea cererii și comunicarea lipsurilor cererii către reclamant. Practica instanțelor de a trimite *mai multe* comunicări, cu cerințe diferite, încalcă principiul securității în justiție, precum și necesitatea soluționării într-un termen rezonabil și previzibil a cererii, dat fiind că justițiabilul este menținut în nesiguranță, chiar și atunci când și-a îndeplinit obligațiile.

11. **Judecătoria Gherla** și-a exprimat opinia potrivit căreia excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Acesta arată că procedura prevăzută de dispozițiile legale criticate reprezintă opțiunea legiuitorului și are drept scop remedierea unor lipsuri ale acțiunii introductive, astfel încât, la momentul demarării procedurii de fixare a primului termen de judecată, aceasta să cuprindă toate elementele prevăzute de art. 194 din Codul de procedură civilă, iar la aceasta să fie atașat numărul de exemplare ale cererii de chemare prevăzut de art. 195 din actul normativ menționat.

14. În esență, procedura verificării cererii și regularizarea acesteia nu privește fondul cauzei deduse judecății, ci numai aspecte referitoare la elementele și condițiile pe care trebuie să le cuprindă/să le îndeplinească cererea de chemare în judecată. Prin comunicarea reclamantului, de către instanță, a lipsurilor cererii introductive, judecătorul își manifestă rolul activ în asigurarea accesului efectiv la justiție al titularului cererii, instanța nerestituind cererea de chemare în judecată, ci doar punându-i în vedere reclamantului să completeze lipsurile în termenul prevăzut de lege. Instanța, potrivit art. 200 alin. (1) din Codul de procedură civilă, face aprecieri formale referitoare la

întocmirea cererii de chemare în judecată care trebuie să cuprindă toate elementele prevăzute de lege.

15. Avocatul Poporului mai menționează jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 31 din 21 ianuarie 2014.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 200 alin. (1) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, prin raportare la dispozițiile art. 194—197 din același Cod.

19. Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 200 alin. (1): „(1) *Completul căruia i s-a repartizat aleatoriu cauza verifică, de îndată, dacă cererea de chemare în judecată îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194—197.*”;

— Art. 194: „*Cererea de chemare în judecată va cuprinde:*

a) *numele și prenumele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoane juridice, denumirea și sediul lor. De asemenea, cererea va cuprinde și codul numeric personal sau, după caz, codul unic de înregistrare ori codul de identificare fiscală, numărul de înmatriculare în registrul comerțului sau de înscriere în registrul persoanelor juridice și contul bancar ale reclamantului, precum și ale pârâtului, dacă părțile posedă ori li s-au atribuit aceste elemente de identificare potrivit legii, în măsura în care acestea sunt cunoscute de reclamant. Dispozițiile art. 148 alin. (1) teza a II-a sunt aplicabile. Dacă reclamantul locuiește în străinătate, va arăta și domiciliul ales în România unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul;*

b) *numele, prenumele și calitatea celui care reprezintă partea în proces, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele, prenumele acestuia și sediul profesional. Dispozițiile art. 148 alin. (1) teza a II-a sunt aplicabile în mod corespunzător. Dovada calității de reprezentant, în forma prevăzută la art. 151, se va alătura cererii;*

c) *obiectul cererii și valoarea lui, după prețuirea reclamantului, atunci când acesta este evaluabil în bani, precum și modul de calcul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, cu indicarea înscrisurilor corespunzătoare. Pentru imobile, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 104. Pentru identificarea imobilelor se vor arăta localitatea și județul, strada și numărul, iar în lipsă, vecinătățile, etajul și apartamentul, precum și, când imobilul este înscris în cartea funciară, numărul de carte funciară și numărul cadastral sau topografic, după caz. La cererea de chemare în judecată se va anexa extrasul de carte funciară, cu arătarea titularului înscris în cartea funciară, eliberat de biroul de cadastru și publicitate imobiliară în raza căruia este situat imobilul, iar în cazul în care imobilul nu este înscris în cartea funciară, se va anexa un certificat emis de același birou, care atestă acest fapt;*

d) *arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază cererea;*

e) *arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere. Când dovada se face prin înscrisuri, se vor aplica, în mod corespunzător, dispozițiile art. 150. Când reclamantul dorește să își dovedească cererea sau vreunul dintre capetele acesteia prin interogatoriul pârâtului, va cere înfățișarea în persoană a acestuia, dacă pârâtul este o persoană fizică. În cazurile în care legea prevede că pârâtul va răspunde în scris la interogatoriu, acesta va fi atașat cererii de chemare în judecată. Când se va cere dovada cu martori, se vor arăta numele, prenumele și adresa martorilor, dispozițiile art. 148 alin. (1) teza a II-a fiind aplicabile în mod corespunzător;*

f) *semnătura.*”;

— Art. 195: „*Cererea de chemare în judecată se va face în numărul de exemplare stabilit la art. 149 alin. (1).*”

20. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind liberul acces la justiție și în art. 24 privind dreptul la apărare. De asemenea, se mai arată că dispozițiile legale criticate contravin art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare.

22. Astfel, prin Decizia nr. 66 din 11 februarie 2014^{*}), nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a constatat că dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

23. Cu acel prilej, Curtea a reținut că procedura prevăzută de dispozițiile legale criticate are drept scop remedierea unor lipsuri ale acțiunii introductive, astfel încât, la momentul demarării procedurii de fixare a primului termen de judecată, aceasta să cuprindă toate elementele prevăzute de art. 194 din Codul de procedură civilă. Legiuitorul a dorit disciplinarea părților din proces și, în acest fel, respectarea principiului celerității și a dreptului la un proces echitabil. O astfel de procedură nu este de natură să afecteze însăși esența dreptului protejat, având în vedere că este însoțită și de garanția conferită de dreptul de a formula o cerere de reexaminare prevăzută de art. 200 alin. (4) din Codul de procedură civilă. Mai mult, instanța de judecată se pronunță asupra unei probleme care privește exclusiv buna administrare a justiției.

24. De asemenea, s-a mai arătat în deciziile menționate, procedura regularizării cererii introductive se întemeiază și pe soluția de principiu consacrată de art. 14 alin. (2) din Codul de procedură civilă potrivit căreia părțile trebuie să își facă cunoscute reciproc și în timp util, direct sau prin intermediul instanței, după caz, motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază pretențiile și apărările, precum și mijloacele de probă de care înțeleg să se folosească, astfel încât fiecare dintre ele să își poată organiza apărarea.

25. Curtea a mai constatat că prevederile textului de lege criticat dispun în legătură cu necesitatea verificării cererii de chemare în judecată de către completul căruia i s-a repartizat aleatoriu cauza, precum și asupra obligativității regularizării acesteia, în cazul în care nu îndeplinește anumite cerințe prevăzute în art. 194—197 din Cod, referitoare la cuprinsul cererii de chemare în judecată, numărul de exemplare, timbrarea cererii sau la cazurile de nulitate a acesteia.

26. Prevederile art. 194—197 din Codul de procedură civilă instau condiții de formă ale cererii de chemare în judecată, reglementând cuprinsul acesteia (art. 194), numărul de exemplare (art. 195), elementele esențiale pe care trebuie să le

^{*}) Decizia nr. 66 din 11 februarie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 17 aprilie 2014.

conțină, sub sancțiunea nulității (art. 196), precum și cerința timbrării acesteia (art. 197).

27. Dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă dispun verificarea cererii introductive de instanță de către completul investit aleatoriu cu soluționarea cauzei. Constatând neconformitatea acesteia în raport cu cerințele instituite prin art. 194—197 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată comunică lipsurile reclamantului, în scris, punându-i totodată în vedere necesitatea regularizării cererii, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării. Dacă obligațiile în termenul prevăzut de alin. (2) cuprins în art. 200 din același Cod, instanța are posibilitatea să anuleze cererea de chemare în judecată, prin încheiere dată în camera de consiliu, potrivit alin. (3) al aceluiași articol.

28. În acest context, Curtea a reținut, potrivit jurisprudenței sale constante (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994), că stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie o încălcare a dreptului la liberul acces la justiție. Mai mult, s-a statuat în jurisprudența citată, liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție.

29. De asemenea, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006, s-a arătat că accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului.

30. În acest sens, Curtea a reținut că instituirea unor condiții formale ale cererii de chemare în judecată nu poate fi considerată *de plano* drept o negare a efectivității dreptului de acces la justiție, ci aceasta constituie o expresie a obligativității exercitării drepturilor și libertăților cu bună-credință, în limitele instituite de lege. Mai mult, nerespectarea condițiilor prescrise pentru conformitatea cererii introductive de instanță nu atrage în mod necondiționat anularea actului procedural, existând

posibilitatea modificării sau completării acestuia în termenul stabilit de instanță.

31. Astfel, prevederile art. 200 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură civilă, dispunând asupra necesității comunicării în scris către reclamant a lipsurilor constatate în legătură cu cererea de chemare în judecată, cu mențiunea regularizării acestora în termenul stabilit, reprezintă o concretizare a principiului rolului activ al judecătorului, tocmai în vederea asigurării accesului efectiv la justiție al titularului cererii.

32. Mai mult, în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii de anulare, împotriva acesteia se poate face cerere de reexaminare, solicitând motivat revenirea asupra măsurii anulării. Cererea de reexaminare se soluționează de către un alt complet al instanței respective, prin încheiere definitivă, în camera de consiliu, cu citarea reclamantului. Potrivit art. 200 alin. (6) din același act normativ, acest complet poate reveni asupra încheierii de anulare dacă măsura a fost dispusă în mod eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat, caz în care cauza va fi retrimisă completului inițial investit.

33. În acest context, Curtea a reținut că atât reglementarea cererii de reexaminare, sub forma unei căi de atac împotriva încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată, cât și faptul că aceasta se soluționează de un complet diferit de cel care a dispus măsura anulării, cu citarea reclamantului, reprezintă garanții procesuale, care au drept scop evitarea anulării actului de procedură, în măsura în care a fost legal întocmit.

34. De asemenea, Curtea a reținut că procedura regularizării cererii de chemare în judecată este justificată prin prisma finalității legitime urmărite de către legiuitor, și anume fixarea corectă a cadrului procesual, în vederea evitării acordării de noi termene de judecată pentru complinirea lipsurilor, ceea ce conduce atât la asigurarea dreptului de apărare al pârâtului, aflat în deplină cunoștință de cauză cu privire la obiectul cererii, motivele invocate și probele solicitate, cât și la asigurarea celerității procesului, permițând astfel o bună desfășurare a judecării într-un termen optim și previzibil, în sensul art. 6 din Codul de procedură civilă, element component al termenului rezonabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție.

35. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Fancsali Lászlo și Fancsali Tibor, în Dosarul nr. 2.963/235/2013/a1 al Judecătoriei Gherla și constată că dispozițiile art. 200 alin. (1) din Codul de procedură civilă raportate la prevederile art. 194 și 195 din același Cod sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Gherla și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 aprilie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FONDURILOR EUROPENE

ORDIN

**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3.080/2008
privind constituirea Comitetului de investiții pentru Fondul de participare JEREMIE
pentru operațiunile domeniului major de intervenție 1.2 „Accesul la finanțare al întreprinderilor
mici și mijlocii” din cadrul axei prioritare 1 „Un sistem de producție inovativ și ecoeficient”,
Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” 2007—2013**

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 514/2008 pentru aprobarea Acordului de finanțare dintre Guvernul României și Fondul European de Investiții privind programul JEREMIE în România, semnat la București la 18 februarie 2008, cu modificările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2014 pentru aprobarea unor măsuri de eficientizare a sistemului de gestionare a instrumentelor structurale,

în baza prevederilor art. 17 pct. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 457/2008 privind cadrul instituțional de coordonare și de gestionare a instrumentelor structurale, cu modificările și completările ulterioare,

în baza dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 43/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Fondurilor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul fondurilor europene emite următorul ordin:

Art. I. — Punctul 3 din anexa la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3.080/2008 privind constituirea Comitetului de investiții pentru Fondul de participare JEREMIE pentru operațiunile domeniului major de intervenție 1.2 „Accesul la finanțare al întreprinderilor mici și mijlocii” din cadrul axei prioritare 1 „Un sistem de producție inovativ și ecoeficient”, Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității

economice” 2007—2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 24 octombrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. Ministerul Economiei — Maricel Popa, secretar de stat”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul fondurilor europene,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 24 iunie 2014.
Nr. 639.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

**privind modificarea Regulamentului pentru circulația trenurilor și manevra
vehiculelor feroviare — nr. 005, aprobat prin Ordinul ministrului transporturilor,
construcțiilor și turismului nr. 1.816/2005**

În temeiul prevederilor art. 3 alin. (2) lit. k) pct. (ii) din anexa nr. 1 „Regulament de organizare și funcționare al Autorității de Siguranță Feroviară Română — ASFR” la anexa nr. 1 „Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Feroviare Române AFER” la Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — Alineatul (2) al articolului 1 din Regulamentul pentru circulația trenurilor și manevra vehiculelor feroviare — nr. 005, aprobat prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.816/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.064 și 1.064 bis din 28 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prevederile prezentului regulament se aplică numai pentru viteze maxime de circulație de până la 160 km/h; pentru viteze de circulație mai mari de 160 km/h se vor stabili reglementări specifice.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Ioan Rus

București, 2 iulie 2014.
Nr. 1.126.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

